

4 • 2007

Suden Aika

Suden Aika

4 • 2007

Suden Aika on Luonto-Liiton susiryhmän jäsenlehti, joka ilmestyy 4 kertaa vuodessa ja lähetetään suoraan jäsenille.

Pääkirjoitus:

Uusiutuvin voimin?

Mervi Laaksonen _____ **2**

Suden Ajan haastateltavana
petolähettiläs Mikko Peltola

Sami Säynevirta _____ **3**

Kirja-arvostelu:

Muinainen pimeys-kirjasarja

Mario ja Milo _____ **6**

Haastattelu:

Antropologi tutki susikiistaa

Mervi Laaksonen _____ **9**

Susiryhmän puheenjohtaja:

Mervi Laaksonen

mervi.laaksonen@luontoliitto.fi

p. 050 336 8400

Suden aika 1/2008

jutut osoitteeseen:

susiryhma@luontoliitto.fi

ja kuvat postilla

Lea Kettunen

Liiketie 21

00730 Helsinki

Jäsenmaksut:

köyhät / 5 €

rikkaat / 10 €

todella rikkaat / 10+ €

Maksu susiryhmän tilille:

218518 - 153042 (viite 1070)

Huom! Emme tarkasta jäsen-

maksujen viestikoahtia, joten

pankin kautta ei yhteystiedot tai

nimet välity meille!

Yhteystiedot tai vanhojen

jäsenten kohdalla nimi

tulee lähettää osoitteeseen:

susiryhma@luontoliitto.fi tai

Susiryhmä/Luonto-Liitto,

Annankatu 26 A

00100 Helsinki.

www.luontoliitto.fi/susiryhma

Taitto: Lea Kettunen

Kansikuva: Laura Pikarlan susiryhmälle
suunnitelemasta ”Oikeus olla susi” -logosta
osasuurennos

Uusiutuvin voimin?

Vuosi 2007 lähenee loppuaan, ja uusi vuosi uusine haasteineen kolkuttelee. Erityisenä tavoitteena tulevalle vuodelle on uusien innokkaiden suden suojelijoiden saaminen toimintaan mukaan.

Kaikki susiryhmän toiminta on avointa. Susiryhmän kokouksiin saa vapaasti osallistua, samoin kakkukesteille tai vaikkapa aitatalkoisiin. Näistä ja muista susiryhmän tapahtumista ilmoitellaan petolista-nimisellä sähköpostilistalla. Jos et vielä listalla ole, mutta sinne haluat, laita viesti osoitteeseen susiryhma@luontoliitto.fi.

Onko sinulla ideoita susiryhmän toiminnan kehittämiseen tai haluaisit omalla paikkakunnalla järjestettävän susi-illan tai susitunteja kouluissa? Tai haluaisit tehdä jotain suden hyväksi, muttet tiedä mitä. Ota rohkeasti meihin yhteyttä.

Suden suojelun, susipolitiikan tai susikannan hoidon ei tarvitse olla vain riistaviranomaisten ja metsästäjien asia. Myös sinulla on oikeus vaikuttaa. Susi kuuluu suomalaiseen luontoon, ja se saa käyttäytyä lajilleen ominaisella tavalla, susi saa olla peto.

Toivon mukaan ensi vuonnakin löytyy runsaasti niitä, jotka rohkeasti uskaltavat puolustaa suden paikkaa ympäristössämme.

*Mervi Laaksonen
Luonto-Liiton susiryhmän pj.
mervi.koskela@kuhmo.net*

Suden Ajan haastateltavana petolähettiläs Mikko Peltola

Kuka olet?

Mikko Peltola Nousiaisten susialueelta. Kuuden lapsen isä, kahden lapsen pappi, ja yhden vaimon mies. Monialatoiminen. Osaan vähän kaikkea enkä mitään kunnolla.

Kuinka sinusta tuli susilähettiläs?

Näin sanomalehdestä aikalailla arvostelevan jutun susilähettiläskurssista. Kiinnostuin kuitenkin ja lähdin Luonto-Liiton sivuilta hakemaan asiasta parempaa tietoa.

Miten kouluvierailut ovat sujuneet?

Olen käynyt neljällä koululla Varsinais-Suomessa. Koulut ovat olleet hyvin kiitollisia ja ruokkineet hyvin. Lapsi tietysti ottaa kaiken ensin vastaan ja tuntuu että sain annetuksi saavillisen. Totuus lienee kylmempi. Kuulevat taas toisenlaista

susiasiaa kotoa, ja täytyy vain toivoa että jäi murunen. Yhdellä koululla oli myös muutaman oppilaan vanhemmat mukana ja ihan oli asiallista keskustelua vaikka näkemyseroja selvästi oli, ja jäikin.

Miksi haluat käydä kouluilla kertomassa susista?

Päällimmäisin syy on, kun susialueilla lapsia ihan turhaan pelotellaan esimerkiksi 1800 -luvun susitarinoilla, ymmärtämättä ja kertomatta silloisia syitä riistakannan puutteesta jotka hetkellisesti muuttivat petoeläinten käyttäytymistä. Toinen syyni saada samalla antaa luonnonsuojelullista siementä nousevalle polvelle.

Millainen on oma suhteesi suteen?

Jylhä eläin. Kuuluu sinne minne luonto sen itse levittää. Sutta saa kunnioittaa siinä missä luontoa yleensäkin.

Mitä mieltä olet Suomen susitilanteesta?

Levittäytynyt lähes koko maahan suorittamaan luonnon sille antamaa tehtävää.

Onko kotipaikkakunnallasi susia ja miten niihin suhtaudutaan siellä?

Sudet tulivat meille muutama vuosi sitten. Suhtaudutaan niin että suuri osa kyläläisistä ei enää uskalla lähteä syyspimeällä iltalenkille. Raadellun peuran nähdessään sitä melkein itkien säälitään samaan aikaan kun oma kissa ns. "leikkii hiirellä tai pikkulinnulla". Ja meidän nuorisolle jäi paljon puolukoita sekä mustikoita poimittavaksi.

Kyläläisille olen sanonut että sudelle he kohdatessaan sanovat tuntevansa minut, susien suojelijan... Paljon olisi vielä tietoa jakamatta sillä ihmeellisen kauas on maaseudunkin homo sapiens urbanisoitunut luonnon karusta todellisuudesta.

Lisättävää, vapaa sana...

Ohdakkeista joskus keikkamiehen elon polku. Talvi kuluu Kittilän syrjäseudulla matkailualalla. Susien ulvontakaan ei ole harvinaista, eivätkä keskieurooppalaiset vieraamme ole siksi kotiin kipittäneet.

Sami Säynevirta

Vesa Virtasen ottama kuva sudenpesästä

”Kallion alla oli parisen vuotta sitten sudenpesä, ja varmuudella tiedän että ainakin kaksi pentua lähti sieltä maailmalle, koska olen nähnyt pennut läheisellä tiellä. Kuva on otettu Keski-Suomesta, Päijänteen länsipuolelta.”

HUOM!

Kiinnostaako lähteä susiryhmäläisten kanssa 3.-5.3.2008 Ruotsin Våådalenin susisymposiumiin. Susiryhmä suunnittelee seminaariin taas retkeä. Jos olet kiinnostunut lähtemään omakustannematkalle kanssamme, ilmoittele osoitteseen: susiryhma@luontoliitto.fi

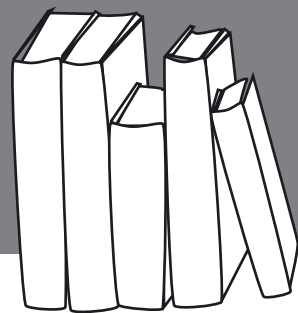
Lisätietoja susisymposiumista osoitteesta:
www.taiga.z.se/vargsymposiet.asp

SUSISHOP

- Oikeus olla susi Reilun kaupan t-paidat, kaksyt euroo
- Susiryhmän badget, yks euro
- Oikeus olla susi hihamerkit, kaks euroo
- Lisää susia kierrätyspaidat, viis euroo
- Susiryhmän heijastimet, kolme euroo

tilaukset: susiryhma@luontoliitto.fi tai tule ostelemaan
Luonto-Liiton toimistolle (Annankatu 26 A, 5. Krs., Helsinki)

Muinainen pimeys - kirjasarja

**Sain mieheltäni lahjaksi
Michelle Paverin kirjan Suden veli.
Suden veli aloittaa kuusiosaisen
nuorten kirjasarjan Muinainen pimeys.**

Luin kirjaa iltaisin 10-vuotiaalle pojalleni. Ei siis nuoria kumpikaan. Kirjassa seikkailee 12-vuotias Torak-poika. Kirja vie lukijansa yli kuudentuhannen vuoden takaiseen esihistorialliseen aikaan ja luonnonhenkien hallitsemaan maagiseen maailmaan. Torak löytää heti ensimmäisessä kirjassa orvon sudenpoikasen, josta tulee hänen tosiystävä ja nokkela opas. Torak itse kuuluu suden klaaniin ja osaa myös suden kieltä joten parivaljakon kommunikointi on hyvinkin helppoa.

Ensimmäisessä kirjassa matkataan kohti valloittamatonta Maailmanhengen vuorta. Matkalla kohdataan hurjia vaaroja, ansoja ja arvoituksia.

Tätä kirjaa varten Michelle Paver kävi mm Pohjois-Suomessa. Hän kokeili siellä tuohitorvea, opetteli kuinka kuljetettiin tulta kytevässä käävässä ja monia muitakin hyödyllisiä erätaitoja. Hän kävi myös Lontoossa tapaamassa korppienhoitajaa, tapasi matkallaan myös erittäin majesteettisen korpin. Hän tutki myös paljon susiin liittyviä asioita kirjaa varten.

Kirjasarjan toinen kirja Henkivaeltaja, on saatu myöskin jo luetua. Siinäkin saimme päästä matkaan Torakin ja suden hurjiin, hengitystä pidättäviin seikkailuihin. Tässä kirjassa seikkailut kohdistuvat etupäässä merelle. Tätä kirjaa varten kirjailija oli vierailut brittiläisessä Wolf Conservation Trust- säätiöllä muutamien ihanien susien parissa. Hän kävi Pohjois-Norjassa uiskentelemassa miekkavalaiden seurassa sekä Grönlannissa ja opiskeli myös hylkeiden elintapoja.

Kirjat ovat saaneet meidän perheessä suuren suosion ja kolmas kirja; Sielunsyöjät odottaa meitä yöpöydällä uusiin seikkailuihin.

Laatinut Mario ja Milo

TERVETULOA JYVÄSKYLÄN SUSI-ILTAAN 11.1.2008

*Susiasiaa monelta kantilta,
asiallista tietoa suteen liittyen!*

Luonto-Liiton Keski-Suomen piirin (Kessun)
ja SLL:n Keski-Suomen piirin
Yleisöluento ja keskustelutilaisuus
kello 17 - 19.30

Paikka:

Jyväskylän kaupunginkirjasto
- Keski-Suomen maakuntakirjasto
(Vapaudenkatu 39 - 41, PL 50, 40101 Jyväskylä)

Ohjelma:

• **Outi Ratamäki, Joensuun yliopiston tutkija:**

Susiasiaa politiikan ja ihmisten pelkojen näkökulmasta, miksi susi on neljästä suurpedostamme puhutuin.

• **Seppo Ronkainen, RKTL:**

Suden käyttäytyminen

Huomio susiryhmäläiset ja (susi-) petolähettiläät!

Olet tervetullut luennon jälkeen susiryhmän ja Suomen Susiyhdistys ry:n järjestämään tapaamiseen. Erityisen tervetulleiksi toivotamme keskisuomalaiset petolähettiläät! Jaamme Keski-Suomen susikuulumiset ja voimme ideoida ja pähkäillä tulevia! Kokoontuminen luennon jälkeen kirjaston aulassa. Ystävällisesti pyydän ilmoittamaan tapaamiseen osallistumisesta ennakkoon 30.12.07 mennessä!

Lisätietoja:

Suomen Susiyhdistys ry:n puheenjohtaja
Suvi-Tuuli Juntunen
Eemelintie 4 A 9
40820 HAAPANIEMI
Puh: 040-754 33 79
E-mail: suvi_niinu@hotmail.com

Susikalenteri 2008

Tilaa vuoden 2008 Susikalenteri !

Kuvat otettu Ähtärin eläinpuistossa.

Kalenterin on taiteillut susiryhmäläinen Mario Sivula.

Tilaukset osoitteeseen: mario@webinfo.fi

Kalenterin hinta 15 euroa

.....

Luonto-Liiton järjestöpäivät - susiryhmäläiset mukaan!

Järjestöpäivät järjestetään Helsingin Suomenlinnassa. 18.-20.1.2008.

Järjestöpäivät on Luonto-Liiton toimijoiden yhteinen viikonloppunmittainen kokoontuminen. Paikalle toivotaan saapuvaksi luontoliittolaisia piireistä, aluejärjestöistä sekä toimintaryhmistä ja toimistoilta. Asiaosuuksien lisäksi myös yhdessäoloa.

Huom! Järjestöpäivien yhteydessä pidetään myös susiryhmän kokoontuminen.

Lisätietoja: sami.saynevirta@luontoliitto.fi

Antropologi tutki susikiistaa

**Outi Moilanen teki
Pro gradu -tutkielman Kainuun
susikiistasta otsikolla:
“Tietoa, valtaa ja erämaan petoja:
Paikalliskokemuksia Kainuun
susikiistasta poliittisen ekologian
näkökulmasta tarkasteltuna
vuosina 2005–2007”
Hän valmistui juuri Oulun
yliopistosta pääaineenanaan
kulttuuriantropologia.**

Mistä heräsi kiinnostuksesi tehdä sutta koskevaa tutkimusta?

Alunperin minua kiinnosti tehdä luontoaiheista tutkimusta Kainuun seudulla, koska äitini suku on kotoisin Hyrynsalmelta ja minulla on siellä sukulaisia. Susiaihe muotoutui vähitellen, kun mietimme yhdessä graduni ohjaajan kanssa, miten yhdistää luonnon ja kulttuurin välistä suhdetta koskeva mielenkiintoni Kainuun alueella ajankohtaiseen ympäristökysymykseen. Sutta ja muita suurpetoja koskeva keskustelu on käynyt kiivaana viimeisten vuosikymmenien ajan ja samalla myös ihmisen ja villieläimen välinen suhde on kokemassa muutoksia.

Miten tiivistäisit tutkimuksesi päätulokset?

Pro gradu -tutkielmani kohteena olevaa Kainuun susikysymystä voidaan luonnehtia ympäristökonfliktiksi, jossa vastakkain

asettavat erilaiset arvot ja intressit sekä tietoon ja vallankäyttöön kytkeytyvät ristiriidat. Tutkimustulokset voidaan tiivistää kolmen susikiistaa kuvaavan vastakkainasettelun ympärille.

Ensimmäinen ristiriita eli metsästäjien ja luonnonsuojelijoiden välinen kiista johtuu pitkälti toimijoiden erilaisista intresseistä ja arvoista sekä erilaisesta suhteesta petoeläimiin. Susista käytävä asiallinen keskustelu vaikeutuu, kun vastapuoli sijoitetaan yksioikoisesti joko suojelijoiden tai vastustajien kategorioihin, joita leimaavat kärjistetyt käsitykset äärisuojelijasta tai kiihko-metsästäjästä.

Toiseksi susikiistassa on nähtävissä kaupunkien ja maaseudun välistä vastakkainasettelua. Maaseudun susialueilla asuva väestö on erilaisessa suhteessa petoeläimiin kuin kaupunkilaiset, joilla ei useinkaan ole omakohtaisia kokemuksia siitä, millaista on asua vakiintuneen susikannan alueella. Susialueilla asuvat voivat tuntea olevansa eriarvoisessa asemassa kaupunkilaisiin nähden myös silloin, jos kokevat etteivät pysty vaikuttamaan omaan ympäristöönsä ja sitä koskevaan päätöksentekoon.

Kainuulaisen susikeskustelun kolmas ristiriita ilmenee paikallisten ja tutkijoiden välisissä erimielisyyksissä susikannan koosta. Paikallisnäkemysten mukaan Kainuun ja samalla koko Suomen susikanta

on suurempi kuin virallisissa kanta-arvioissa esitetään. Erimielisyyksien voidaan katsoa johtuvan osittain erilaisista tavoista laskea susia ja tulkita eläinten liikkumista. Nämä paikallisen ja tieteellisen tiedon kohtaamisista johtuvat tietoristiriidat ovat vaikeuttaneet susikannan hoitoa koskevaa yhteistyötä ja heikentäneet paikallisten uskoa tieteelliseen tutkimukseen.

Mitä toivoisit, että sudensuojelijat oppisivat tutkimuksesi johtopäätöksistä?

Mielestäni kaikkien susiasian osapuolten tulisi välttää turhien kärjistysten tekoa. Haasteena on pyrkiä suhtautumaan muihin susiasiaa määrittäviin toimijoihin tasavertaisina yhteistyökumppaneina. On myös huomioitava, minkälaisista lähtöasetelmista maaseudun susialueilla asuva väestö susikysymystä tarkastelee. Susipelot ja uhkan kokemukset ovat aitoja tunteita susialueilla asuville ja nämä pelot ovat nousseet keskusteluun nimenomaan

susimäärien noustessa ja pihapiirejä kiertevien ns. häirikkösusien lisääntyessä. Eräs susikiistan ongelmista onkin kysymys suden paikasta eli siitä, missä susia saisi tai pitäisi olla. Jokainen voi tahollaan miettiä myös sitä, millainen on normaali tai luonnonmukainen susi. Onko ihmisarkuutensa menettänyt, kesyntyntynyt ja pihapiireissä kiertelevä susi normaali villieläin vai menettääkö se olemassaolon oikeutuksensa, jos sen koetaan uhkaavan ihmistä ja ihmisen turvallisuutta?

Mikä on oma lempieläimesi?

Pidän monista eläimistä. Minua voisi ehkä kuitenkin luonnehtia lähinnä koiraihmiseksi, sillä olen aina pitänyt koirista. Minulla itselläni ei tällä hetkellä ole mitään lemmikkiä, mutta perheeseemme kuuluu koiravanhus, cockerspanieli nimeltään Oliver, joka asuu vanhempieni luona.

Mervi Laaksonen

Susiryhmän ja Animalian opiskelijaryhmä järjestävät tukikeikan eläinten puolesta

20.3.2008

Ravintola Kuudes Linja

Helsingin Sörnäisissä

Soittamassa AIVOLÄVISTYS ja CAUSE FOR EFFECT

(sekä vielä nimeämätön bändi)

www.luontoliitto.fi/susiryhma

www.helsinki.fi/~jrj_anim/

**Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
pyydetään palauttamaan ositteeseen:
Annankatu 26 A 5.krs, 00100 Helsinki**

2

PMM- sopimus
126277